

№ 176

**ДЕКАЛОГ
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА**

1948

Дрогобич — Станиславів — Чернівці

ДЕКАЛОГ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

I. Мотто — вступ: Я дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської пестони і поставив на грані двох світів творити нове життя.

1. Здобудеш Українську Державу, або згнеш у боротьбі за Неї.

2. Не дозволиш нікому сплямити ні Слави ні Чес-ті Твоєї Нації.

3. Пам'ятай про великі дні наших Визвольних Змагань.

4. Будь гордий з того, що Ти є спадкоємцем бо-ротьби за славу Володимирового Тризуба.

5. Пієти смерть Великих Лицарів.

6. Про справу не говори з ким можна, але з ким треба.

7. Независтю і безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів Твоєї Нації.

8. Не завагайся виконати найнебезпечнішого чи-ну, коли цього вимагає добро Справи.

9. Ані просьби, ані грозьби, ні тортури, ні смерть, не прикволять Тебе врадити тайни.

10. Змагатимеш до поширення сили, слави і ба-гатства України.

ПОЯСНЕННЯ ДЕКАЛОГУ

II. Політично—програмові: I і 10 точка.

III. Морально—етичні: (прикметне—творчі): 2 — 9 точки.

Мотто — вступ виражає світогляд українського націоналіста — революціонера, що його найвищою метою життя — служити своїй Нації. Нація — це

кровно родова спільнота (народ), що впродовж віків на спільній землі витворила спільну мову, звичаї і віру, змагаючи постійно до самобереження і гатункового росту, проявила в цілому ряді поколінь спільні ідеї, задуми, заповіді, зуміла керувати сама собою, творити самостійно життя, збудувати власну державу і далше змагає за всебічний свій розвиток, за духову єдність і політичну незалежність та соборність. Спільна підсвідомість невпинна поля наших предків (одвічна стихія), творить власне вільне життя і могутність (ідея — провідна думка — дух стихії), що зродилась ще тоді, коли сплила перша капля крові в обороні нашої землі, через цілі віки спонукувала наших предків ходити в походи, борити кордони і навіть віддати життя за Батьківщину, сьогодні наказує нам боротись за відродження Нації в самостійній державі і буде вести майбутнє покоління до слави, величчя, могутності. Українська Нація розположена на границі Європи і Азії (в Демалого — на грані двох світів), сусідувала в західними державами, як Литва, Польща, Чехія, а на схід з азійськими народами і племенами (черкесами, осетинцями, кіргізами). Туди на схід на далені степові простори Україна несла світло культури.

В нутра Азії від найдавніших часів проходили страшними навалами дикі азійські орди (татарська потапа). Тому то українська нація майже всю свою історію заповнала героїчною боротьбою проти цих кочовничих орд, обороняючи саму себе, свої землі, а тим самим західні народи перед руйною. В тій боротьбі виплекав український народ героїчну духовність — сприймати життя, боротьбу: лицарські прикмети, і загартувався в боях, освячуючи рідну землю кров'ю найкращих своїх синів.

В сьогоднішній боротьбі проти новітніх нащадків азійської орди, сталіських імперіалістів, сповняє

український народ велику священну місію — творити нове життя. Український народ бореться проти імперіалістичних загарбень, бореться за справедливий лад у світі, за самостійні держави всіх народів на власних землях. Він веде сьогодні перед у вивольно—революційній боротьбі поневолених большевизмом народів і несе їм найширшу демократичну програму.

Український народ бореться за УССД, без національного і соціального поневолення, за справедливий соціальний лад, безкласове суспільство, за нову героїчну духовність, нові моральні вартості українця—націоналіста.

II. Найвищою нашою метою — це розвиток нації, її вільне життя і велич. Найкраще і всебічно нація може розвиватись тільки в своїй самостійній державі, тому ми в першу чергу мусимо вибороти українську державу. Щоб забезпечити існування майбутніх поколінь нації, український націоналіст—революціонер готовий віддати навіть своє життя.

Українська Держава — це невідклична konieczність для існування і розвитку української нації. Без неї наша нація була поневолювана і нищена всякими найзичками і ворогами, — сьогодні гровить їй фіячине і духове знищення від сталіньсько—большевицького імперіалізму. Не провапролавіну боротьбу розпочала ОУН, але боротьбу, як продовження одвічної боротьби української Нації за свою самостійність і незалежність. Відповідальність перед могилами наших предків, змагання за щастя, заможне і вільне життя нашого народу і думка про життя майбутніх поколінь, наказує вести цю боротьбу, нищити ворога і віддати всі свої сили, а навіть своє життя для неї.

Цю заповідь пам'ятали наші предки впродовж сторіч, коли піднімали меч, щоб здобути собі волю.

За цю Ідею пролив наш народ найбільше крові в боротьбі з ворогами, встелив густо костьми рідні землі, на неї вгнули тисячі серед мук і тортур і на палях, колах і гаках, в тюрмах і льохах. В ім'я цієї Ідеї виспівав наш народ найкращі свої пісні, думи, молитви і псалми, трудився в полі і в хаті, творив високу культуру, ростив нове покоління, щоб відмити кривду, здобути славу. Це все освячує цю Ідею у віках і кладе її якнайвищий, якнайсвятіший обов'язок життя кожного українця. Цілі тисячоліття борювся наш народ за свою державність, хоч приходилось складати величезні кроваві жертви, тому і нащадки — українські націоналісти—революціонери справедливо і доцільно продовжують цю боротьбу, щоб не вкрити ганьбою і соромом світлу пам'ять предків. Кров і смерть мільонів не сміють пропасти даремно, вони млячуть все нових борців до чину.

Смерть в боротьбі за Волю і Свободу Батьківщини — це вічне життя у пам'яті народу, це вічна слава — у вічній надії, це вічний рай у Господа. Кожна смерть — це новий донає святості і справедливості нашої Ідеї, її живучості і перемоги.

Та із здобуттям української державності не кінчається мета українського націоналіста. Здобути державу багато легше, ніж її утримати: — це підтвердив історичний досвід. Саме тоді треба вложити найбільше зусилля і труду, щоб розбудувати багатство і сили української держави. Українська Нація відкидає всякий імперіалізм, загарбництво і всі інші облудні імперіалістичні форми звиску. Воєна бореться і будує свою державність на рідних землях, де жив від віків, управляє їх і вахривив за собою лідар. Історичний досвід демавав, що українську державу можна будувати і удержати на Осередніх Українських Землях зі столицею Києвом. Там мусить

і в сьогоднішній революційно-визвольній боротьбі спалахнути перший вогонь революційного зриву, там мусимо закріпити найперше свою владу. Здобувши за собою владу на ОУЗ і в Києві, змагатимемо до закріплення української владарності на окраїнах рідних земель.

Український націоналіст—революціонер в УССД старається і працює, розбудовує українські сили, велич і славу. Він стає новим борцем за нову людину—українца, за сталевий його характер, високий ідеїно—моральний рівень, за націоналістичне виховання молодого покоління, за фізичний здоровий стан української родини. Всі свої сили мусить посвятити для добра української нації, для розбудування всіх ділянок духового і матеріального життя, щоб творити добробут, свободне життя для українського селянина, робітника та інтелігента.

Український народ змагає і змагатиме в Українській Державі до тісної співпраці із сусідами і другими народами світу.

III. 2. Славою і честю Твоєї Нації є: тисячолітня історія, великі історичні постаті, їх героїчні чини, святі ідеї твоїх предків, їхня лицарскість, культура, мова, віра, заготовлена українська земля, здорове сьогоднішнє українське покоління. Цими цінностями гордяться ввесь наш народ, здобуває рівнорядність між іншими народами. Коли ворог підгадить ці цінності, він тонче в болото ввесь народ і Тебе, бо честь і слава Твоєї Нації — це Твоя честь і слава. Людина, що її потоптали національну честь і славу, є ділом безвартісна. Сьогодні більшовицькі загарбники викривляють нашу історію (український народ — „молодший брат“ російського народу), обкрадають культуру, (присвоюють до російської наш лицарський епос „Слово о полку“) заличують москалізмами нашу мову, розкладають нашу

віру (перетягають на російське православ'я) і нарід (наслідують і заражують хворобами), очернюють великі імена (Мазепу, Пеглюру, Кошовальця), вважають за зрадників народу, нищать історичні пам'ятники, могили (зривують хрести), лехтують національні свята, гимн, прапор і герб. Отже на кожному кроці гостро і безощадно поборою всілякі ворожі наклепи і брехні, що очернюють і плюгавають українську націю. Не дозволяй, щоб ворог викривляв душі людей, щоб гонорив одверто в Твоїй присутності проти українського народу, щоб розслав між населення підлу і брехливу літературу. Не смійш вступати з ворогом на приватні розмови, забави, хвалити ворогів і їхній лад. Хай розгоряє в Тебе ненависть і гнів до ворога. Тільки рішучим, чинним спротивом зможеш оборонити честь Твоїї Нації.

3. Великі Дні наших Визвольних Змагань — це національні свята, пам'яті славних Героїв і важких історичних подій, як: Свято Соборності — 22.I., Свято Крут — 29.I., Свято Українського Моря — 29.IV., Свято Героїв — 23.V., День Зброї — 31.VIII., Свято І. Листопада — 1.XI., Свято Бавару — 21.XI. Ці дні нагадують нам велич і славу України, героїчне змагання нашого народу, величезські постаті нашої історії, їх чини і смерті. Святкуючи ці дні, ми духом зв'язуємось з усіма героями, їхніми змаганнями, волею, почуваннями, ідеями, продовжуємо їх в нашій житті, праці, боротьбі, створюючи єдину історичну тяглість, духовний зміст та свідомість історичного покликання.

В цих днях вмій задержати святочний устрій, показати зовнішньою поведінкою про святість і вагу цього дня. Коли це траурний день, шауй його постом, мовчаккою, відмовляючись на цей день від усіляких розрад і приємностей, головно не забувай про тих, що згинали в боротьбі, а їхні могили сто-

ять опущені, або занедбані. Використай всяку можливість, щоб разом з народом пережити як слід веселі чи сумні хвилини тих святочних днів.

4. Наша боротьба триває від віків. Найбільші успіхи в цій боротьбі досягнув наш народ за часів князя Володимира Великого. На широких просторах повстала могутня Київська держава, що її кордони були укріплені потужними валами і либарськими залозами. Столиця Української Держави — Київ, пишався золотими будівлями, був вогнищем культури на Сході Європи, торговельним і комунікаційним осередком на Захід і Схід. Слава та велич і могутність Київської держави лунала по цілому світі: володарі чужих держав навязували дипломатичні і родинні зв'язки. Як символ цієї величі української соборної державності був золотий Тризуб, що його прийняв князь Володимир за державний герб. За таку могутню і соборну Україну, за справу Володимирового Тризуба йшли в походи княжі вої, козацькі полки і нові армії.

Огже гордись славним минулим наших предків, гордись, що Ти є українець бо перед Тобою Надією велике майбутнє. Ніколи українець не був рабом, ніколи не просив ласки ворога, ніколи не кинув з рук меча, ніколи не відрікся свого народу. Ціни й шануй свій народ, свою мову, історію, культуру і землю. Хто гордий із себе і своєї нації, ніколи не врадить її, не піде на службу ворога. Він буде в найвищою посвятою працювати для Великої Справи, а коли прийде потреба, пролляє свою кров. Служба для цієї Справи творить Тебе повною, вартісною людиною, оздоровляє, веде до ясных чинів і слави.

Виконуй кожний наказ так, щоб це свідчило про Тебе, як гідного нащадка великих князів. На жодному кроці між своїми і чужими, в селі і місті, пам'ятай, що Ти є носієм української культури, величчя і слави.

5. Вороги української Нації вбивали її найкращих синів, вождів, провідників, політичних мужів (великих лідарів). Чергові московські імперіялісти підступним, плюгавим способом вбили отамана С. Петлюру, Вождя Є. Коновальця, замучили, розстріляли тисячі інших свідомих Борців—революціонерів. Німецьке гестапо знищило Крайових Провідників Легенду і Мєрона—Орлика та ряд інших. Вони всі згинули жорстокою смертю від жата за те, що справедливо боролись за волю для Тебе, Твої сім'ї, і цілого українського народу. Така боротьба є завжди свята, а хто вбиває її — цей влочинець, тиран. Тому то помста за смерть лідарів Нації є коначною, досвідною, справедливою і святою. Гаряча їхня кров, що просякнула чорву землю, кличе о пімсту. Ця кров пече Тебе вогнем, щоб Ти не протав кривди.

Не розуміти цієї заповіді хибно, що треба вбивати всіх чужинаців. Перед грізною помстою і гнівом відповідать ті, хто уряджував криваві Крути, Базарн, Соловки і тисячі розстріли. Ця месть була, є і буде святою.

6. Це найважлива і необхідна заповідь для підпільної праці і боротьби. Законспірувати наш рух і осіб, місця перебування, зв'язки і т. д. — це певна запорука успішної і переможної боротьби. Широкое пропагування між українські народні маси та інші чужі народи нашої ідеї, боротьби, хоробрості і героїства — це обов'язок кожного українця. Не тим покажеш свою вищість, що знаєш і говориш другим про таємничі справи, але мовчанкою і героїчними вчинками, що самі будуть говорити про Тебе. Не поширюй безпотрібних вісток про особисті справи людей, що працюють в Організації. Не займайся плюгавими і підлими інтригами, що діхуватимуть Твою дволичність. Не парікай голосно про невідрадні обставини і незадовільні успіхи нашої праці, втра-

ти, в пресуглості песторонніх людей. Твої слова — це наказ для підрядних, це поради для других, це заклик до боротьби широких народних мас, це свідчення про Твій характер і вартість.

7. Твоїм ворогом є ворог Твоєї Нідії, цю вбиває її змигання до волі. До цього ворога будь суворий і жорстокий. На перемиря з ворогом Ти не йди, бо він Тебе знищить.

Сьогоднішня боротьба проти кривавого більшовизму є свята, Хай Тебе не сграшить ворожа кров і трупи. Ми обороняємо свою честь, землю, народ, право і життя. Співпрацювати з ворогом допускається лише тоді, коли хочеш його знищити. Але бачучи дике насилля, розстріли, вбивства і вчуваючи стогін катованих, плач матерей, чи не спалахнеш гнівом і не піднімеш руки на ворога-ката?

8. Для України — для щастя мільонів тих, що живуть тепер і будуть жити, мушиш посвятити себе цілого. За цю ідею не вагалися наші полки виступати в далекі походи, ставати до боротьби проти тисячких орд, добровільно гнути на гаку. А скільки тепер революціонерів — борців розстрілює себе, щоб не потрапили в руки ворога. Огже ні сім'я, ні дім, ні господарство, ні багатство не стануть Тобі на перешкоді вступати на шлях боротьби. Ніяка небезпека, ніякий жорстокий ворог, ніяке трудне становище, ніякий трудний чин не зцеверять Тебе, не сплянуть у праці і боротьбі. Не дивлячись на те, політичне становище в міжнародному світі сприяє нам, чи ні, — борись за найвищу святу ідею, не сходи зі шляху революційної боротьби, не дивись на втрачені, чи ворожі удари. „Не здайся, хоч би проти Тебе був цілий світ“!

9. Щоб здобути тайну Організації, звідати наш визвольний рух і революційні кадри, вороги вживають різні засоби, просьб і грозьб, кривавих тортур,

мук, вогню і розпеченого залізя. Але ніякий шал, ні дикий гнів не допоможе катам знищити відвічного змагання великої Укрїнської Нації до самостійності і могутності. В нашій Історії маємо багато прикладів надлюдського героїства, що довершили ті, яких не вломляв ні тортури, ні смерть. Це — козак Байда, що три дні висів на гаку, але не зрадив свого народу. Жінка — Ольга Басарабова, згнула сиревавлена від побойв і катувань, не зрадивши найменшої таємниці. По-геройськи згнули, не зламавшись Білас, Данилишин, Легенда і другі Борці. Їхні імена стали безсмертними.

Сьогодні в обличчі загрози, впасти живцем в руки дикого і жорстокого червоного кота, що висукав надлюдські тортури і вбивав безпоцадно кожного, відважні Борці—революціонери ревістрільюють самі себе. Так поступай і Ты, коли опинишся в найбільш критичному положенні. Спокійно і холодно кровно вбити себе, стріляти собі в лоб, або розірватися гранатою, це доказ Твоєї ідейності, самопошви, відваги і витривалості. Так найкраще зберігається табу Організації і ніколи ворог не може її здобути. Надалі буде твердо сцементована наша ідейна сила і гарантована перемога нашої справи, що забезпечить вільний розвиток мільонів поколінь Нації.

183

12-ТЬ ПРИКМЕТ ХАРАКТЕРУ УКРАЇНЦЯ—НАЦІОНАЛІСТА

Український націоналіст є:

1. Всеготовий: це значить, що він є воюючим Української Революційної Армії. Бороться на великому всеобіймаючому фронті, Української Національної Революції віддаючи всі свої сили готовий кожної хвилини віддати своє життя. Український націоналіст є завжди в певній бойовій готовості.

2. Безкорисний: це значить, що він Ідею Українського Націоналізму і службу для Неї ставить вище всіх скарбів світа цього. Для Неї проміняє з радістю можливість спокійного та вигідного життя на тверду долю жовніра—борця, теплу хату на околиці чи на тюрму. Щастя шукє і знаходить в радості боротьби і перемоги в почуванні служби Великій, Святій Справі. Лише в щасті Української Надії, щасті українського націоналіста. Її воля слава і могутність то найбільше бажання.

3. Чесний: це значить, що він честь націоналіста носить гідно й ніколи несплямить нечесним вчином. — Він завжди придержується високим вимогам націоналістичної моралі. — Мораль опуртуїстичного світу родить і плекає безділля, страх, фарисейство нігоди й угоди. — Мораль націоналіста, це мораль нового світу, чину й боротьби. Її засади вмеслі й тверді. Вона є основою чинного й чистого мов кругля характеру націоналіста, Лидера-Революціонера.

4. Карний: це значить, що він безоглядно підпорядковується і вірний аж до смерті Ідеї Українського Націоналізму Організації Українських Націоналістів і провідникам. Кожний приказ для нього Святий. Він знає, що карність це основа Організації й сили а анархія, це руїна. — Тому кожний піддержує авторитет Проводу Української Надії в Вождєм Українського Народу на чолі.

5. Активний і підприємчивий: це значить, що він боретися всіма силами, використовуючи всі можливості, кожну хвилину для добра Великої Справи — Української Національної Революції. Він не знає безділля. В нього за думкою і словом іде чин, мов за бязнавною грим. Бо життя, це рух, боротьба а спокій це застій і холодна смерть. Кожну ідею, організацію чи людину одіюється по ділах а не по словах. Пасивність це примета рабства. Пасивності раба протиставляє творчу ініціативу і напружену активність борця-провідника.

6. Відважний: це значить, що він завжди відважно й не устрашимо протиставляється всім перешкодам і небезпекам. Він не знає, що то є страх, Заяча удача блягуза-труса, йому чужа й гидка.

7. Рішучий: це значить, що він кожний приказ і кожну свою постанову виконує рішучо, без вагань. Постановив — зробив.

8. Витривалий: це значить, що він завжди бореться завзято і витривало. Він знає, що без витривалости доведеної до впертості нема перемоги.

9. Зрівноважений: це значить, що він в усіх випадках життя задержує повну рівновагу духа. Життя націоналіста повне трудів, перешкод, і небезпек. Щоб їх побороти, щоб опанувати положення і зібрати всі сили до удару в відповідне місце — треба насамперед опанувати себе. Тому український націоналіст у підземеллі й смертному бою, в скопах і в тюрмі, в трюмфі і на ступенях шебенеді, завжди зрівноважений, завжди однаково спокійний, гордий і усміхений. Вміє по лядарськи побіджати і по геройськи вмівати.

10. Точний: це значить, що він завжди придержується точності в житті, вмалюючи до дрібниць.

11. Здоровий: це значить, що він хоче бути здоровим. Він хоче, щоб ціле молоде українське покоління було здорове. Україна потребує сильних і здо-

184

ровних тілом і духом снів. Тому сам в міру можливості вправляє і поширює руханку та спорт, не п'є і не курить) ні гулящим життям. В Українського Націоналіста Велика Ідея в серці, вогонь революційного духа в грудях, міцні і гнучкі м'язи, сталеві нерви, блискучий соколиний зір та слух і творчий інстинкт.

12. Обережний: це значить, що він завжди строго придержується всіх засад конспірації.

44. ПРАВИЛА ЖИТТЯ

Невміруща владарна воля Української Нації, що мавала Твоїм Предкам визволити світ, водила їх під мури Царгороду поза Каспій та Вислу, здвигнула могутню Українську Державу, мечем і плугом зазначила своєї владарності, в боротьбі проти орд сповнила історичну місію України, що проявлялася в державницьких чинах і творчих задумах Великих Гетьманів і Геміт, що посягав тепер владно по нове життя і творить могутню епоху Українського Націоналізму й Наказує Тобі; встань і борись, слухай і зір, здобувай і перемагай, щоб Україна була знову могутня, як колись і творила нове життя по своїй владарній волі та могутній Ідеї.

1. Сприймай життя, як героїчний подвиг і здобувчий чин владарної волі та творчої Ідеї.

2. Найбільшим Твоїм законом і Твоєю волею є владарна воля і Ідея Нації.

3. Будь гідним виконавцем заповітів великих владарних постатей Твоєї Нації й борись та працюй для великого майбутнього.

4. Твоїм найбільшим добром і Твоєю честю є слава і воля Твоєї Нації.

5. Залізна дисципліна супроти ідеї і проводу та обов'язок праці є Твоєю чеснотою.

6. Пам'ятай, що Україна покликана до владарности

та творчості і немає меж для її могутності і розвитку.

7. Пам'ятай про волю владарності.

8. Твою найбільшою любов'ю в Українська Нація і уважай своїми братами членів української національної спільноти.

9. Будь вірний на життя і смерть ідеї Нації і не здайся, хочби проти Тебе ділив світ.

10. Красу і радість життя вбачай в невпинному стремліннях на вершини духа, ідеї і чину.

11. Могутній Бог Княгині Ольги і Володимира Великого жадає від Тебе не слів і милосердя, чи пасивного роздумування, але мужності і активного життя.

12. Знай, що найкраще віддеш Богові пошест через Націю і в ім'я Нації, чинною любов'ю України, суворою мораллю борця та творця вільного державного життя.

13. Здобувай знавця, що допоможе Тобі опанувати світ і життя, піднести Україну і перемогти ворогів.

14. Будь свідомий того, що Ти є співвідвічальний за долю цілої Нації.

15. Пам'ятай, що найбільшим злочином є шкодити Нації.

16. Твоїми ворогами є тільки вороги Твоєї Нації.

17. З ворогами поступай так, як вимагає цього велич і добро Твоєї Нації.

18. Знай, що найкращою ознакою України є мужний характер і всяцька честь, а охороною України — меч.

19. Постійно пізнавай і удосконалюй та твори себе, а здобудеш світ і життя.

20. Знай, що світ і життя, це боротьба, а в боротьбі перемагає той, хто має силу.

21. Тоді Ти повна людина, якщо перемагаєш себе і світ і постійно стремиш на вершини.

22. Знай, що в боротьбі перемагає той, що не жа-

хався невдач, але має відвагу піднятися з упадку і зважого змагає до цілі.

23. До перемоги треба витривалості й постійного зусилля в діянні і боротьбі.

24. Кожночасно будь готов на найбільший чин, але не занедбуй щоденної праці.

25. Будь перший в боротьбі і перемогам життя, щоб здобути для Нації вінець перемоги.

26. Жий ризиком небезпеками і постійним змагом, а погорджуй всякою вигодою й спокійним життям філістра.

27. Радо й без зову виконуй наложені обов'язки, щоб власною працею і вартістю здобути право на провідництво.

28. Пам'ятай, що провідництво вимагає постійних трудів і зусиль.

29. Будь спільний і незламний, навіть в обличчі смерті і всяких терпіннях.

30. Став гордо чолом небезпекам, а на удари життя відповідай збільшеним зусиллям праці й боротьби.

31. Пам'ятай, що милостиню приймає тільки немичий прощам, що власною працею і вартістю може здобути право на життя.

32. Не покладайся на нікого. Будь самотворцем свого життя.

33. Будь скромний і шляхотний, але не знай, що значить слабкість і покора.

34. Співчуття в величчях духа Тобі підносить, співчуття в підланих і безхарактерних людях Тобі ослаблює. Подай братаю руку Тим, що як і Ти хочуть іти на верхів'я.

35. Не завидуй нікому. Приймай те, що здобудеш власною працею і вартістю.

36. Будь товариський. Зв'яжуй побратамство духа, ідей і вброї в життя, праці й боротьбі.

37. Зв'яжуй тісно своє життя з життям Нації. Віддай Україні свою працю, майно і Кров.

38. Гидуї всякою лицемірною облудою і хитрим фальшом, але укривай перед ворогом таємниці справи і не дайся заманути в заставлені тенети, і хоч би підступом старайся здобути його таємниці.

39. Шануй жінок, що мають стати Тобі товаришками духа, ідеї і чину в життю, та гідними матеріями, але гидуї розгнузданими.

40. Шни високо материнство, як джерело продовження життя. З Твоєї Родини створи Кивот чистоти Твоєї Раси й Надії.

41. Люби й опікуйся дітворою, як молодістю майбутньою Надії.

42. Плекай фізичні сили, щоби тим видетніше працювати для Надії.

43. Будь точним. Уважай, на втрачену частину життя кожний момент, що мивує без діла.

44. Що робиш — роби совісно й так, як би воно мало остатися вічно й мало бути останнім і найкращим свідомством про Тебе.

За кров і славу пам'ять Великих Легіонерів ім'я майбутніх поколінь все і всюди досвідчуй чиним, вірність і любов України, неси гордо і не похитно прапир Українського Націоналізму, високо діни і шануй честь й ім'я Українського Націоналіста.

МОЛИТВА УКРАЇНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІОНЕРА

Україно, Свята Мати Героїя, війди до серця мого.
Прилинь бурєю кавказьких вітрів, та шумом карпатських ручаїв,

Боїв славного завойовника батька Хмеля,

Трююфом і гуком гармат Революції.

Радісним гомоном Софійських дзвонів — нехай
душа моя в Тебї відродиться, славою Твоюю опроміняється.

Бо Ти, Пресвята, все життя мое, бо Ти все щастя.
Задаюня менї брязкотом кайдан, скрипотом шабениць.
В конурі ранки принеси менї зойки матованих в полях,
в тюрмах, і на засланнях. Щоб віра була моя гранітом,
щоб зросла завзяттям мідь, щоб сміло йшов я в бій
так, як ішли герої за Тебе, Свята за Твою славу,
за Твої Святі Ідеї, щоб пімстити ганьбу неволі.

Спогану честь, глум катів Твоїх, невинну кров помордованих
під Базаром, Крутами, геройську смерть Вождя
Української Нації, Української Національної Революції —
Полков. Євгена Кошовальця, Басарабової, Головіцького,
Голояди, та славу смерть Данилишина і Біласа і тисячі
незнаних нам, що касті їх порозкидані, або тайком
загребані, спали вогнем життєтворчим у серці
моїму.

Кволюсті нехай незнаю, незнаю я, що вагання,
Скріпи мій дух, загартуй волю, у серці замешкай
моїму. В тюрмах і в тяжких хвилях нелегального
життя, рости мене до ясних чинів, для Тебе в
чинях тих хай знайду смерть, солодку смерть в муках
за Тебе. І розплинуся в Тебї я і вічно житиму
в Тебї, Відвічна Україно Свята Мэгуча і Соборна.